

43

Jesus taler om venlighed

Skriftsteder: Matt. 7, 12-29; Joh. 15, 1-13; Jos. 2.

Hjælp til studiet: *Med Mesteren på bjerget*, s. 134-138; *Den store Mester*, s. 462-464; *Fra Bibelens Skatkammer*, bind 8, s. 73. 73.

Lektiens hovedtanke: Jesu venner er venlige mod andre.

Særlig for forældre

Hvis vi kan lære vore små, hvordan de skal opføre sig over for andre mennesker, vil det være til gavn og glæde for dem gennem hele livet.

Speciel sang om venlighed, venlige læber.

Søndag: Diskuter venlighed med dit barn. Venlighed skjuler ikke de forkerte ting hos andre, men hjælper dem til at overvinde disse fejl. Hjælp barnet til at vise venlighed mod andre i hjemmet og i nabolaget. Her bør undervises både i ord og handling. Hjælp dit barn til at forstå, at hvis andre børn er tvære og gnavne over for os, og vi er flinke, vil de andre også blive flinke.

Mandag: Lad barnet lave en tegning til at illustrere, hvordan det opfatter venlighed. Børnenes tegninger giver fingerpeg om, hvordan de forholder sig til et begreb. Tal om venlighed mod dyr og fugle. Lad om muligt barnet vise venlighed mod et dyr.

Tirsdag: Lad barnet bygge byen Jeriko af byggeklodser. Lad det fæste en rød snor til et vindue i muren.

Onsdag: Lav et optrin, hvor kongens mænd kommer til Rahab og forlanger de to spejdere udleveret. Lav et hus med fladt tag. En perspektivkasse vil være glimrende. Tag dette sammen med tirsdagens aktivitet.

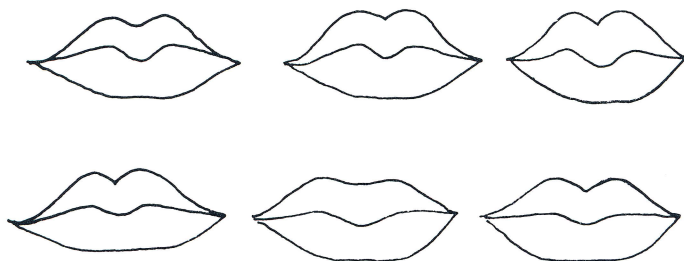
Torsdag: Venlighed læres hjemme. Det er den, der får hjulene til at køre jævnt og glat. Illustrer om muligt dette med et eller andet maskineri, der knirker. En dråbe olie fjerner knirkeriet, får det til at glide igen.

Fredag: Lav et optrin, hvor Rahab indbyder de to fremmede til at tage ind i hendes hus. Understreg Rahabs venlighed.
Læs beretningen igen: Jos. 2, 1-15.

Udenadsvers: »Alt hvad I vil, at menneskene skal gøre mod jer, det samme skal I gøre mod dem.« Matt. 7, 12.

Farvelæg et par læber hver dag for udenadsvers og studium af lektionen.

Lektion

»Mor,« råbte Peter, idet han kom løbende ind i huset, »mor!«

»Jeg er herude, Peter. Ude på verandaen.«

Peter løb gennem huset og ud ad hovedøren.

»Hej, Peter,« hilste mor. »Er det gået godt i skolen i dag?«

»Ih ja, mor, det var så spændende, og så har jeg også lært et nyt bibelvers.«

»Ser man det! Må jeg godt høre det?« spurgte mor.

»Alt hvad I vil, at menneskene skal gøre mod jer, det samme skal I gøre mod dem,« sagde Peter. Så viste han mor et billede, han havde tegnet, af to drenge i en sandkasse.

»Se,« sagde han. »Bo hjælper Bent med at bygge et sandslot. Bo er den største af drengene.«

»Det er fint, Peter, jeg kan vældig godt lide det vers, og jeg kan også lide dit billede. Det minder mig om en beretning i Bibelen.«

»Fortæl mig den, mor?« sagde Peter.

»Det er i orden. Jeg skal bare lige vaske hænder først.«

Snart sad mor og Peter sammen ude på trappen. Peter lyttede opmærksomt, medens mor fortalte.

Du husker nok dengang Israels børn var gået over Jordanfloden på tør bund, fordi Gud havde lavet vej for dem. Lige forinden havde Josua sendt to mænd over floden for at se, hvordan landet var der omkring.

De to mænd kom til Jeriko, lige før det blev mørkt. De gik til Rahabs hus for at være der om natten. Rahab var en venlig dame, som ikke ville, at der skulle ske disse to fremmede mænd noget ondt.

Men der var en, som havde set dem gå ind i Rahabs hus. Han skyndte sig at fortælle det til kongen af Jeriko. »Ved du hvad, nu i aften kom der to mænd af Israels børn hertil for at udspejle landet.«

Jeg skal nemlig sige dig, de folk der boede i Kana'an, var bange for israelitterne. Det var heller ikke så underligt. Der var flere israelitter, end der var andre mennesker i en stor by. Hvis så mange mennesker ville myldre ind i en lille by, hvor jeg boede, ville jeg også være bange. Derfor sendte kongen af Jeriko nogle af sine tjenere til Rahab. »Udlever de mænd, som er kommet til dig,« sagde de, »thi de er kommet for at udspejle hele landet!«

Rahab havde været bange for, at der kunne blive vanskeligheder. Hun havde skyndt sig at få de to mænd op på det flade tag. Der dækkede hun dem til med nogle hørstængler.

Da kongens tjenere kom til hendes dør, forlangte de, at de to mænd skulle føres til kongen. Hun fortalte, at de fremmede var gået. Kongens mænd skyndte sig af sted. De drog i retning af Jordanfloden og ledte alle vegne.

Rahab gik op på taget til mændene. Hun fortalte dem, hvor bange hendes folk var for israelitterne. De havde hørt, at Gud havde ledet dem gennem Det røde Hav på tør bund. De havde hørt, hvordan Faraos soldater var druknet, da Det røde Hav strømmede tilbage igen. Og de havde hørt, hvordan Gud beskyttede israelitterne og gav dem manna at spise. Kana'ans folk vidste, hvor mægtig Gud var. Rahab sagde også til spejderne: »Jeg ved, at Herren har givet eder landet.« Så bad hun dem om en tjeneste. »Når jeg nu har været venlig mod jer og beskyttet jer mod kongen, vil I så ikke også nok vise mig en venlighed? Vil I ikke nok beskytte mig og min familie, når I kommer for at indtage Jeriko.« Det lovede de to mænd.

Rahab syntes, at mændene skulle tage af sted samme nat. Hun var bange for, at kongens mænd skulle komme tilbage og undersøge hendes hus. Hendes hus lå lige ved muren, der var bygget rundt om byen. Ydermuren af hendes hus var en del af bymuren. Der var et vindue i den. Rahab foreslog mændene at gå ud gennem vinduet i stedet for gennem døren. Hun vidste ikke, hvem der holdt vagt ved porten. Mændene syntes, det var en god idé.

Rahab tog et reb og bandt det godt fast i vinduesrammen. Så klatrede mændene ned ad rebet.

Da mændene var kommet sikkert ned på jorden, sagde de til Rahab: »Når vi kommer for at indtage byen, skal du binde denne røde snor i dit vindue. Så ved soldaterne, at det er dit hus, og de vil ikke gøre dig eller din familie nogen skade.«

Det var netop sådan, det kom til at gå. Rahab og hele hendes familie blev reddet, da Jerikos mure faldt. Rahab havde været venlig mod de to mænd. De var venlige mod hende og reddede hendes liv.

Dette var, hvad Peter havde lært i sit bibelvers den dag i skolen. »Alt hvad I vil, at menneskene skal gøre mod jer, det samme skal I gøre mod dem.« Det er også et godt vers for dig og mig. Hvis vi gerne vil, at vore legekammerater og venner skal være venlige mod os, må vi være venlige mod dem. Det vil vi da gerne, ikke sandt? Hver eneste dag!

